

**Рішення
разової спеціалізованої вченої ради
про присудження ступеня доктора філософії**

**Здобувач ступеня доктора філософії Іван Анатолійович
ДАНИЛЕВСЬКИЙ,**

1981 року народження, громадянин України, освіта вища: закінчив у 2006 році Центральний інститут післядипломної педагогічної освіти за спеціальністю «Психологія», працює як фізична особа — підприємець, м. Київ, виконав акредитовану освітньо-наукову програму 053 «Психологія» ВНЗ «Університет економіки та права «КРОК», м. Київ.

Разова спеціалізована вчена рада, утворена наказом ВНЗ «Університет «КРОК», м. Київ, від «18» червня 2026 року № № 62-3 у складі:

Голови разової спеціалізованої вченої ради Петрунько Ольги Володимирівни, доктора психологічних наук, старшого наукового

співробітника, професора кафедри психології ВНЗ «Університет економіки та права «КРОК»

Рецензента

Живоглядова Юрія Олексійовича, кандидата психологічних наук, доцента кафедри психології ВНЗ «Університет економіки та права «КРОК»

Офіційних опонентів

Володарської Наталії Дмитрівни, кандидата психологічних наук, старшого наукового співробітника, провідного наукового співробітника Інституту психології ім. Г.С. Костюка НАПН України

Дорожкіна Валерія Романовича, доктора психологічних наук, професора,

професора кафедри практичної психології
ментального здоров'я Національного
університету «Львівська політехніка»
Лазос Гелени Петрівни, кандидата
психологічних наук, декана факультету
психології Зигмунд Фройд Університету
«Україна»

на засіданні «04» вересня 2026 року прийняла рішення про присудження ступеня
доктора філософії з галузі знань 05 - «Соціальні та поведінкові науки»
Івану Анатолійовичу Данилевському на підставі публічного захисту
дисертації **«Реляційний поворот у психодинамічній терапії: історико-
методологічний аналіз»** за спеціальністю за спеціальністю **053 - «Психологія»**.

Дисертацію виконано у ВНЗ «Університет економіки та права «КРОК»,
м. Київ

Науковий керівник Ольга Миколаївна КОЧУБЕЙНИК, доктор
психологічних наук, старший науковий співробітник, головний науковий
співробітник лабораторії психології політико-правових відносин Інституту соціальної та
політичної психології НАПН України.

Дисертацію подано у вигляді спеціально підготовленого рукопису, що за
обґрунтованістю наукових результатів повністю відповідає вимогам пункту 6
Порядку присудження ступеня доктора філософії та скасування рішення разової
спеціалізованої вченої ради закладу вищої освіти, наукової установи про
присудження ступеня доктора філософії, затвердженого постановою Кабінету
Міністрів України від 12 січня 2022 року № 44 (зі змінами).

В роботі вперше запропоновано періодизацію реляційного повороту в
психотерапії та систематизовано його основні теоретико-методологічні
трансформації; виокремлено й типологізовано кризи реляційного аналізу за їхнім
структурним рівнем; реконструйовано еволюцію його категоріального апарату
та епістемології — від внутрішньопсихічної до інтерсуб'єктивної, реляційної та
контекстуальної моделі; розкрито взаємозв'язок цих трансформацій із

макросоціальними змінами сучасності; визначено специфіку цифрового аналітичного процесу та встановлено амбівалентний вплив афективно-реляційної залученості на ефективність терапії й емоційне навантаження терапевта.

Здобувач має 12 наукових публікацій за темою дисертації, з них з них 5 статей у наукових виданнях, включених на дату опублікування до переліку наукових фахових видань України, що відповідає вимогам пунктів 8, 9 Порядку присудження ступеня доктора філософії та скасування рішення разової спеціалізованої вченої ради закладу вищої освіти, наукової установи про присудження ступеня доктора філософії:

1. Данилевський, І. А. (2023). «Неусвідомлюваний аналітичний третій» як метафора опрацювання стагнації у психотерапевтичній діаді. *Науковий вісник Херсонського державного університету. Серія «Психологічні науки»*, (3), 5-12. DOI: <https://doi.org/10.32999/ksu2312-3206/2Q23-3-1>
<https://pi.iournal.kspu.edu/index.php/pi/article/view/1300/1251>

2. Данилевський І. (2024). Метафора неусвідомлюваного аналітичного третього у психотерапевтичній практиці: методологічний потенціал. *Вісник Львівського університету. Серія психологічні науки*. Випуск 21. С. 72-79. DOI: <https://doi.org/10.30970/PS.2024.21.10> <http://psv-visnuk.lnu.lviv.ua/archive/212024/12.pdf>

3. Данилевський, І. (2025). Дискурс ідентичності у реляційному підході. *Вчені записки Університету «КРОК»*, (2(78), 530-543. DOI: <https://doi.org/10.31732/2663-2209-2025-78-530-543> <https://snku.krok.edu.ua/index.php/vcheni-zapiski-universitetu-krok/article/view/1034>

4. Данилевський, І. (2025). «Реляційний поворот» у психотерапії: історико-теоретичні передумови, принципи та етичні наслідки. *Вчені записки Університету «КРОК»*, (3(79), 523-531. DOI: <https://doi.org/10.31732/2663-2209-2025-79-523-531> <https://snku.krok.edu.ua/index.php/vcheni-zapiski-universitetu-krok/article/view/1099>

5. Данилевський, І. (2025). Реляційне переосмислення «позасвідомого» та його роль у методології сучасної психотерапії. *Вчені записки Університету*

У дискусії взяли участь (голова, рецензенти, офіційні опоненти, інші присутні) та висловили зауваження:

Рецензент Юрій Олексійович ЖИВОГЛЯДОВ, кандидат психологічних наук, доцента кафедри психології ВНЗ «Університет економіки та права «КРОК» надав позитивну рецензію із зауваженнями:

1. Автор переконливо демонструє трансформацію реляційної взаємодії в цифровому середовищі. Разом із тим дискусійним залишається питання, чи описані зміни є специфічними саме для онлайн-сетингу, чи вони відображають більш загальні тенденції розвитку сучасної психотерапії незалежно від формату взаємодії.

2. Дисертація має значний обсяг теоретичного матеріалу та містить складні концептуальні побудови, однак її сприйняття могло б бути полегшене завдяки ширшому використанню ілюстративного матеріалу. Насамперед це стосується узагальнювальних схем, концептуальних моделей, діаграм і графічних візуалізацій, які дозволили б більш наочно представити запропоновану автором періодизацію розвитку реляційного підходу, еволюцію ключових понять та взаємозв'язки між основними теоретичними конструктами.

3. Крім того, у тексті дисертації трапляються окремі стилістичні та редакційні неточності, що не впливають на наукову цінність роботи, однак їх усунення сприяло б покращенню загального стилістичного оформлення та сприйняття тексту.

Офіційний опонент Наталія Дмитрівна ВОЛОДАРСЬКА, кандидат психологічних наук, старший науковий співробітник, провідний науковий співробітник Інституту психології ім. Г.С. Костюка НАПН України надала позитивний відгук із зауваженнями:

1. В першому розділі дисертації бажано було б включити аналіз гештальт- підходу в якому розглядаються поняття фон і фігура в запиті клієнта,

з якими працює терапевт. Саме ці характеристики можуть бути розглянуті в контексті трансформації діалогу терапевта і клієнта, що базуються на феноменології Е. Гусерля та концепції «Я-Ти» М. Бубера.

2. Бажано в другому розділі більш широко охарактеризувати особливості психології діалогу в терапії, яку розглядали вітчизняні психологи, зокрема в роботах Дьяконова Г. В. «Основи психології діалогу в психологічній науці та практиці».

3. В третьому розділі цікавим було б аналіз трансформації «Я-Ти» діалогу в професійному середовищі терапевтів в умовах війни. Зокрема, більше уваги приділити психологічним та організаційним факторам роботи в on-line режимі, за кордоном, обмеженість спілкування з колегами, підвищення атестаційних вимог до професійної реалізації спеціаліста, невизначеність в зміні чи продовженні професійної діяльності (які пояснюють механізми реляційного зсуву в їх професійній діяльності в умовах війни).

Офіційний опонент Валерій Романович ДОРОЖКІН, доктор психологічних наук, професор, професор кафедри практичної психології ментального здоров'я Національного університету «Львівська політехніка» надав позитивний відгук із зауваженнями:

1. Дисертантом запропоновано оригінальну періодизацію становлення реляційного підходу, яка є вагомим науковим здобутком. Водночас дискусійним залишається питання щодо універсальності запропонованої моделі. Зокрема, потребує подальшого осмислення можливість її застосування до різних національних традицій розвитку реляційного психоаналізу та інших реляційно орієнтованих напрямів психотерапії.

2. Недостатньо висвітленим, на мою думку, залишилося питання практичних стратегій збереження професійної стійкості психотерапевта в умовах цифрового сетингу. Зокрема, було б доцільно ширше розкрити, які саме рекомендації для психологічної практики випливають із виявлених автором закономірностей цифрової втоми та підвищеного емоційного навантаження на аналітика.

3. Недостатньо розгорнутим, на мою думку, залишилося питання практичних наслідків концептуалізації множинних станів самості та дисоціації для конкретних психотерапевтичних інтервенцій. Дисертант ґрунтовно розкриває теоретичне значення цих феноменів у реляційному підході, однак потребує подальшого висвітлення питання, яким чином зазначені концепти трансформують техніку роботи аналітика, вибір інтервенцій та способи побудови терапевтичного діалогу.

Офіційний опонент Гелена Петрівна ЛАЗОС, кандидат психологічних наук, декан факультету психології Зигмунд Фройд Університету «Україна», надала позитивний відгук із зауваженнями:

1. Хоча у теоретичній частині дисертації достатньо уваги приділено переосмисленню асиметрії терапевтичних стосунків у межах реляційного підходу, меншою мірою розкрито питання її практичної реалізації. Зокрема, потребує додаткового розкриття, яким чином принципи перегляду традиційної позиції нерівності між терапевтом і клієнтом втілюються у конкретних професійних діях, способах організації взаємодії та клінічних інтервенціях.

2. Певного розширення потребує інтерпретація отриманих емпіричних результатів. Представлена кореляційна структура переконливо демонструє взаємозв'язок між окремими параметрами цифрової терапевтичної взаємодії, однак потребує більш детального обговорення питання про можливі механізми цих взаємозв'язків. Зокрема, було б доцільно додатково розглянути, чи є виявлені асоціації наслідком безпосереднього впливу окремих реляційних феноменів (наприклад, соматичного резонансу або саморозкриття аналітика) на емоційне навантаження терапевта, чи вони можуть бути опосередковані іншими чинниками — професійним досвідом, особливостями онлайн-сетингу або індивідуальними стратегіями саморегуляції фахівців.

3. Як побажання щодо подальшого представлення матеріалу можна зазначити, що, хоча трирозділова структура дисертації є цілком традиційною та логічно виправданою, виокремлення емпіричної частини в окремий розділ могло б додатково підкреслити її самостійне наукове значення. Така організація

матеріалу дозволила б більш виразно представити логіку переходу від теоретичної реконструкції реляційного повороту до аналізу його сучасних практичних проявів, а також детальніше розкрити особливості дослідницького дизайну та інтерпретації отриманих результатів.

На зауваження та поставленні запитання здобувач надав ґрунтовні та вичерпні відповіді.

Результати відкритого голосування:

«За» **5** членів ради,

«Проти» **0** членів ради.

На підставі результатів відкритого голосування разова спеціалізована вчена рада **присуджує Івану Анатолійовичу ДАНИЛЕВСЬКОМУ ступінь доктора філософії** з галузі знань 05 - «Соціальні та поведінкові науки» за спеціальністю 053 - «Психологія».

Відеозапис трансляції захисту дисертації додається.

Голова разової спеціалізованої
вченої ради

М.П.

(підпис)

Ольга ПЕТРУНЬКО